

tož kóždy nan chze, kaž daloko so bohu
spodobat, swoje dźjeci wufublac. Nejby
sebi hiščeje na žanu myslil?"

Schtóž prawo pucyje khodzi, tón so
netaji.

„„Nano!““ wotmolwi Bjetr, „„duzy
do Kamenjowa bym s Kowarez Janom
husto pola jeho wuja byt. Kralež
Marscha neje so mi njekajka sdała.
Jeli so wój smaczerju nicžo pschecziwo
temu nimataj, a jeli so ja pschi bližšim
suajomnstwi widžu, so je pobóžna, swjer-
na a dźelawa holza, dha drje bych sebi
ju wjał.““

Tola nekondžmój so dleje pschi tym,
luby czitarjo! Michał Bjetrej kubto psche-
poda. Ale to sahródnistwo stónz wšy,
k kotremuž 18 kórzow pola fluschesche,
skhowa won sebi, prajizy: „Ja czi necham
wumenka czežkeho czinicž. Mój smacze-
rju jenu hornu stwu s komoru sa sebe
wosmemój a jjesž budžemój swamaj mło-
dymaj sa jenym blidom. So bych pač
cže kóždy kroschik pomínacž netrebał, hdyž
chzu draštu sa naju kupowacž, aby hdyž
chzu skutk khscheszjianskeje luboszje doko-
necž, skhowam sebi to małe hospodař.